

Sygn.akt: II K 824/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Myszkowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Gondro

Protokolant : Beata Gajek

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Myszkowie - nieobecny - prawidłowo powiadomiony

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015r., 9 marca 2015r.

sprawy T. H.

syna A. i I. z domu G., ur. (...) w Ż.

oskarżonego o to że:

w dniu 14 lipca 2014r. w Ż. woj. (...) na ul. (...) w ruchu lądowym kierując samochodem osobowym m-ki O. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości o,28 mg alkoholu na litr wydychanego powietrza,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Uznaje oskarżonego T. H. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, wypełniającego znamiona art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wyżej kary warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

3. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10,00 zł (dziesięciu złotych);

4. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

5. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonemu od dnia 14 lipca 2014 r. do dnia 9 marca 2015 r.;

6. Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 617 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz kwotę 170,00 zł (sto siedemdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 824/14

UZASADNIENIE

W trakcie przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2014 roku oskarżony T. H. w godzinach porannych jechał samochodem marki O. (...) nr rej. (...) przez miejscowość Ż.. Na ulicy (...) został zatrzymany do kontroli drogowej. Poddano go badaniom trzeźwości i okazało się, że oskarżony kierował swoim pojazdem w stanie nietrzeźwości - 0,28 mg alkoholu na litr wydychanego powietrza.

Oskarżony jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci. Pozostaje na zasiłku przedemerytalnym, pobiera uposażenie w wysokości 700 złotych miesięcznie. Nie był karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego (k. 23-24, 77v), badania trzeźwości (k. 2-5), zeznań świadków: W. W. (k. 15) i M. S. (k. 34), danych o karalności (k. 25).

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do stawianego mu zarzutu. Odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie oskarżony zmienił stanowisko. Przyznał się do popełnienia przestępstwa, złożył wyjaśnienia. Podał, że nie zamierzał rano jechać samochodem, poprzedniego dnia pił piwo oglądając zawody sportowe. Wyraził gotowość dobrowolnego poddania się karze. Na propozycję tę przystał Prokurator. W tej sytuacji Sąd postanowił - na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. - przychylić się do wniosku oskarżonego i wymierzyć mu zaproponowaną przez niego karę i środek karny. Sąd uznał, że pomimo nieprzeprowadzania rozprawy cele postępowania zostaną osiągnięte.

Sąd uznał za wiarygodny cały zebrany materiał dowodowy. Wyjaśnienia oskarżonego, a także zeznania świadków W. W. i M. S. wzajemnie się uzupełniają. Są logiczne, rzeczowe. Ponadto korelują z protokołami badań trzeźwości T. H.. Sąd nie miał żadnych powodów, aby wszystkie te dowody poddawać w wątpliwość.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony T. H. wypełnił swym zachowaniem znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. Nie ulega wątpliwości, że prowadził pojazd w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi wtedy, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony w chwili badania miał 0,28 mg/l, a więc niedozwoloną granicę przekroczył. Nie ulega również wątpliwości, że czynu swego oskarżony dopuścił się umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Zasiadając za kierownicą w stanie, w jakim się znajdował, musiał zdawać sobie sprawę z konsekwencji swego czynu. Mimo tego zdecydował się na jazdę w stanie nietrzeźwości. Bez wątplenia chciał popełnić czyn zabroniony.

Sąd za czyn przypisany oskarżonemu - na podstawie art. 178a § 1 k.k. - wymierzył mu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, że taka sankcja właściwie pozwoli zrealizować podstawowe cele kary w postaci prewencji indywidualnej. Jednocześnie, mając na uwadze treść art. 69 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary na okres próby wynoszący dwa lata. Sąd przyjął, że sama groźba wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności będzie dla niego wystarczającym bodźcem, aby nie popełnił on przestępstwa w przyszłości.

W związku z faktem, że dolegliwość orzeczonej kary pojawia się dopiero w momencie niestosowania się przez oskarżonego do warunków próby i na dzień dzisiejszy mógłby on poczuć brak konsekwencji swego czynu, Sąd Rejonowy - na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. - wymierzył mu karę grzywny w wysokości pięćdziesięciu stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równoważna dziesięciu złotym. Przy przyjęciu ilości orzeczonych stawek Sąd wziął głównie pod uwagę deklarowaną przez oskarżonego jego sytuację materialną. Sąd przyjął, że całokształt konsekwencji czynu oskarżonego spełni cele kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej.

Sąd Rejonowy - na podstawie art. 42 § 2 k.k. - orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Sąd uznał, że czas trwania środka karnego będzie odpowiednim czasem dla oskarżonego do przemyślenia swego postępowania i wywołania u niego wewnętrznego zobowiązania, że nigdy nie wsiądzie za kierownicę jakiegokolwiek pojazdu po minimalnym nawet spożyciu alkoholu. Jednocześnie - mając na

uwadze treść art. 63 § 2 k.k. - Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 lipca 2014 roku do dnia wydawania wyroku czyli 9 marca 2015 roku.

W związku ze skazaniem oskarżonego Sąd - na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 617 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz kwotę 170,00 zł tytułem opłaty.